

78. Politianmeldelse 3: Fortolkningstvisten

Bogens overordnede tema er fortolkningen af regional konsumption, som blev indført af EU-Domstolen for at beskytte det indre marked. Kulturministeriets Peter Schønning benyttede lejligheden til at sikre særlige privilegier til de voldgiftshungrende dommeres netværk, og dommerne kvitterede ved at blokere for en retlig undersøgelse.

Kulturministeriets tvivlsomme fortolkning (kapitel 46)

Selvfølgelig betyder det noget for mig som filmimportør, om jeg på samme måde som alle andre skal undgå de film, som en rettighedshaver af en eller anden årsag ikke ønsker spredt i EU, eller om jeg skal indhente tilladelse før hvert eneste salg. Det sidste vil i givet fald gøre det umuligt at sælge film fra tredjelande, uagtet at det naturligvis glæder rettighedshaverne, at deres film når ud til filmsamlere i EU. Det er selvfølgelig et uovervindeligt problem, at det skifter, hvem man ifølge FDV skal have tilladelse af. Selvom man har indhentet en tilladelse, kan den vise sig at være fuldstændig uden betydning (side 817-818).

Laserdiskens eksistensberettigelse har altid været at tilbyde danskerne film, de ikke ville få adgang til uden Laserdisken. Oprindeligt drejede det sig om film på LaserDisc i dets overlegne kvalitet i forhold til VHS, men siden fik det betydning at importere film, der slet ikke udgives i Danmark. For Laserdisken er det vigtigt at bevare specialimporten, og indtil vi får en autoritativ fortolkning af regional konsumption, må jeg ty til civil ulydighed (side 981).

I et større perspektiv er selve genbrugstanken på spil. Genbrugsbutikkerne kan jo ikke undersøge, hvor tingene kommer fra, og de magter heller ikke at indhente særlig tilladelse, hvis en genstand skulle vise sig at stamme fra Afrika eller Asien. Kirkens Korshær, Røde Kors og alle de andre genbrugsaktører vælger pragmatisk at ignorere loven, og politiet vælger at lukke øjnene, men skal det fungere sådan i et retssamfund? Da rigsretssagen mod Inger Støjberg blev debatteret, hørte man ofte, at lov er lov, og lov skal holdes. Man kan ikke bare ignorere loven, når det er belejligt, men det gør man altså her i stedet for at lade EU-Domstolen afprøve, om EU virkelig skal opdeles til fordel for nationale generalimportører.

Retssagen mod Kulturministeriet om gyldigheden af regional konsumption var ganske nyttig, selvom jeg ikke formåede at få EU-Domstolen til at forholde sig til hovedanbringendet om magtfordrejning. I forhold til det indre markeds funktion er regional konsumption bestemt en mulighed i EU-institutionernes fortolkning, men det indre marked kan ikke realiseres i Kulturministeriets fortolkning.

En retssag mere mod Kulturministeriet er nødvendig, og denne gang om lovens fortolkning. Byrettsdommer Ole Høyer indledte med at behandle sagen seriøst og henviste den til landsretten på grund af dens principielle karakter. Den vedrører jo fortolkning af EU-lovgivning i forhold til national ret, men Vestre Landsret og Højesteret blokerede for den igangsatte retlige undersøgelse.

Sigrid Ballund, John Lundum og Fabrin fra Vestre Landsret (kapitel 47)

For overtrædelse af straffelovens § 155 ved at forhindre en retlig undersøgelse af Kulturministeriets fortolkning af ophavsretslovens § 19 i relation til EU-begrebet regional konsumtion anmeldes Sigrid Ballund, John Lundum og Fabrin.

Kulturministeriets fortolkning favoriserer monopoler som FDV og IFPI, og der ses ikke andre motiver til at krænke mine rettigheder og overtræde EU-retten end at sikre, at vennerne i netværket bevarer deres privilegier.

1. De tre dommere løj flere steder om den anlagte retssag, der ikke handler om, hvornår spredningsretten til et værk er konsumeret. Som det fremgår af stævningen, var der hele retssagen igennem enighed om dette.
2. Beskrivelsen af fortolkingernes forskelle er fjernet fra sagsfremstillingen, så det er umuligt ud fra dommen at læse, hvad sagen handler om, hvad der er årsag til sagsanlægget, og hvem der støtter hvilken fortolkning.
3. De løj om rette sagsøgte. Kulturministeriet er ansvarlig for at gennemføre regional konsumtion korrekt i ophavsretsloven.
4. De løj om sagens retskraft. Nøjagtig som i sagen om gyldighed drejede det sig om at opnå EU-Domstolens fortolkning, som alle i EU skal respektere.
5. De løj om min retlige interesse i sagen. Hvis jeg skal overholde loven, må jeg vide, om jeg skal søge om tilladelse eller respektere et eventuelt forbud.
6. Sammenfattende anføres, at de ikke kunne tage så meget fejl tilfældigt. De samme argumenter om rette sagsøgte, retlig interesse, aktuel retstvist og retskraft over for tredjemand kunne være brugt i retssagen om gyldighed. Der er ingen forskel på fremgangsmåden eller betingelserne for at anlægge en sag. Præcis som i injurienesagen ville de bare ikke rette en fejl (side 275).

Per Sørensen, Børge Dahl, Jytte Scharling, Poul Dahl Jensen og Jens Peter Christensen fra Højesteret

Også de fem dommere ved Højesteret anmeldes hermed efter straffelovens § 155. Grundlæggende drejede kammeradvokatens afvisningspåstand sig om, at jeg ikke skulle sikres den retssikkerhed, der følger af menneskeretskonventionens artikel 6 og EU's retssikkerhedsprincip. Begge dele er en beskyttelse, som er tildelt mig af de lovgivere, der har tiltrådt konventionen og traktaten, men som dommerne ikke ville lade mig beholde, fordi det risikerede at gå ud over FDV's privilegier.

Det er naturligtvis en betingelse for adgangen til at anlægge en sag, at den skal "handle om noget, der har konkret betydning for sagsøgeren" (side 690), men det til lejligheden opfundne og udefinerede begreb "retlig interesse", der fratager mig EU-rettens beskyttelse, skal i en ankesag forelægges for EU-Domstolen.

1. De fem dommere løj på samme måde som dommerne i landsretten ved blot at henvise til landsrettens begrundelser.
2. De undlod at forelægge spørgsmålet om retlig interesse for EU-Domstolen i ankesagen, hvorved de også overtrådte EU-traktatens forelæggelsespligt.